

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények címzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA.

Évi 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félév 8 frt. v. 16 korona. 1 hét 1 frt. 50 kr. v. 8 korona.

Évi 5 frt. v. 10 korona. Negyed évre 2 frt. v. 4 korona.
Félév 1 frt. v. 2 korona. 1 hét 1 frt. 50 kr. v. 8 korona.

Megjelenik minden nap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.
Külföldi iratok nem.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:
Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DÍJAK:

Egy négyszög centiméternyi térf. 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilttérű cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Nincsen számára hely.

Egy röpke hirben adta tudtulnánk budapesti újság a világnak, hogy a nemzeti múzeum igazgatósága nem csinál helyet a Kossuth-ereklyéknek, más szóval nem lesz Kossuth szobája a nemzeti múzeumban.

És miért nem?

Egyszerűen azért, mert az igazgatóság kijelentése szerint a Múzeum nem rendelkezik olyan szobával, amelyben a Kossuth-ereklyék elhelyezhetők volna.

Tehát a Múzeumnak nincs helye a Kossuth-ereklyék számára.

A Múzeum helyiségei szűkek, mikor arról van szó, hogy azok valamelyikében a Kossuthra emlékeztető ereklyék, tehát a magyar nemzet legdrágább kincsei nyerjenek elhelyezést.

Ámde mikor meg arról beszélnek, hogy a múzeum igazgatósága, vagy más hivatalnokai részére bővebb lakást rendezzenek be az eddiginél, akkor nem sokáig kell keresniük helyiséget után, mert az ugyszóval — önként kínálkozik.

A ki ismeri a nemzeti Múzeum épületét és ismeri a helyi viszonyokat, annak azt is tudnia lehet, hogy abban a rengeteg épületben még mindig lehet egy szobát találni, csak éppen akarát kell hozzá.

Mikor a Deák Ferencz ereklyék részére kellett helyiségről gondoskodni, a Múzeum igazgatósága éppenséggel nem sokat tűnődött a felett, hogy melyik helyiséget használja fel.

Nem tűnődtek pedig azért, mert arra a célra kellett helyiséget teremteni, és rögtön be lehetett rendezni a Deák-szobát.

Ámde most arról van szó, hogy a rebellis Kossuth-ereklyéket helyezzék el. Ez pedig más tekintet alá esik, mert hát Kossuth Lajos és Deák Ferencz két különböző fogalom abból a szempontból, hogy a nemzet miképpen fejesse ki velük szemben a háláját, vagy kegyeletes érzéseit.

A Kossuth-ereklyék részére való helyiség berendezésének ügye, a mint látszik politikai kérdés és tétetett.

Nem arról van itt szó, hogy meg van

vali lehetősége annak, hogy Kossuth Lajos ereklyéinek számára lehet-e helyet szakítani a nemzeti múzeum épületében, hanem arról, hogy a szempontból azonos mértékkel mérjék meg Kossuth Lajos és Deák Ferencz emlékének tartozó kegyeletes érzelmeket.

Kossuth Lajos és Deák Ferencz még haláluk után is, a mikor pedig minden ember egyenlővé válik — más megítélés alá esnek abból a rideg szempontból, melyet a mai kegyeletes kor állít fel, a mikor arról van szó, hogy a nemzet minő formában áldozék elhunyt nagyjai emlékének.

A mai kor erkölcstelen szelleme úgy látszik még a halálban sem találja kiegyenlítettnek ama különbséget, mely a magyar nemzet két jeles közt életében fennállott.

Ma más szemmel nézik azt, hogy ki volt Deák Ferencz és ki volt Kossuth Lajos és kik ok a poraikban?

A Deák ereklyék múltát arra, hogy a nemzet Múzeumban nyerjenek elhelyezést.

És a Kossuth-ereklyék?

Nó hát ezek számára jó lesz valami félreeső raktárhelyiség is, a hol azok örökre elrejtve maradjanak a nemzet szeméi előtt.

De hát minek is egy helyen találni azon ereklyéket, melyek arra emlékeztessék a nemzetet, hogy volt neki egy Kossuth Lajos, a ki világ szerte becsületet és dicsőséget szerzett nemzetének?

Ugyan miért emlékeztesse valami a jövő nemzedékeket, hogy létezett egy Kossuth Lajos valamikor, aki magasra emelte nemzetét, de a kit a nemzeti múzeum igazgatósága nem tart arra érdemesnek, hogy néhány reá vonatkozó emléktárgy részére egy szobát szakítson ki abból a célból, hogy a magyar nemzet igaz fiai olykor oda elzarándokoljanak és az ereklyék látán hálásan emlékezzenek meg róla?

Hát nem elég Kossuthnak az, ha kihűlt porai részére az ország fővárosa ingyen sírhelyet adott?

Hát számíthatott Kossuth egyébre mint, hogy porai hazai földben nyugodjanak?

Hát nem é hálás lehet a nemzet a hatalom birtokosai iránt már csak azért is, hogy megtűrik Kossuth porait a hazai föld ölén?

Mit akarnak még ennél egyebet e sivár lelkű emberek? És mit ettől a törpe kortól, a mely csak arra való, hogy benne még a kegyelet érzése se verhesse gyökeret.

De talán valamikor mégis csak jöni fog egy jobb kor . . .

Politikai hir.

Nem adják ki. A mentelmi jog fönntartását hozza a képviselőház illető bizottsága javaslatba két ügyben, a melyeket közelebb intézett el. Az egyik Polonyi Géza ügye, a ki halottak napján a kerepesi temetőből kifelé jövén, szidalmazta a kirendelt rendőri közegeket, melyek a tömeg zabolátlan tolongását tétlenül nézték s a rendhelyreállítására a legcsekélyebb beavatkozással sem igyekeztek közrehatni. A másik Ugron Zoltán ügye, ki a kolozsvári sétateren behajtatott a gyalog sétányra, a közönséget szétzavarta, két gyermeket majdnem elgázolt, sőt az őt figyelmeztető rendőrt is majdnem agyontaposta vágató lovaival. A mentelmi bizottság tekintettel ama körülményekre, melyek közt Polonyi a rendőri közegek elleni kifakadásokkal élt, továbbá arra, hogy a másik esetben főnforgó kihágás és az Ugron Zoltán személyével való azonoság nincs megbízható adatokkal eléggé támogatva; mindkét képviselőre nézve a mentelmi jog fölfüggesztésének megtagadását hozza javaslatba.

A t. Ház.

Budapest, nov. 22.

A mai ülésen elsősorban igazolták Darányi Ignác és Schnell Károly képviselőiséget, részben a szokásos 30 nap fenntartásával, részben pedig véglegesen; még csak Sima Ferencz adta elő napirend előtti felszólalás alakjában Mátyás Kálmán élet- és jellemrajzát s ezzel belefoghatott Szederkényi Nándor költségvetési beszédébe.

A függetlenségi és 48-as pártnak tévényletlen a ma sem végzett kevésbé érdemes munkát, mint egyébkor, nagy politikai éleslátással állítván egybe azokat az adatokat, a melyeknek segítségével kiutatta,

hogy a Bánffy kormány miatt úgy az ország, mint a külföld előtt szegényeskedni kénytelen a nemzet.

Pongrácz Károly gróf határozati javaslatát erősítette meg első sorban és szükségességét annak a kimutatására bizonyította be leginkább, hogy a legveszedelmesebb kortesvezérül a miniszterelnöki székhely.

A három államtitkárral polemizált ezután nagy hatás mellett, majd áttért a költségvetés pénzügyi részére és nem közönséges tehetséggel mutatott rá az ezredéves budget nagy hiányaira, főképen pedig arra a nagy szervi hibára, mely lehetetlenné teszi, hogy a sulyos adókból befolyó jövedelem, mint kiadás az országba visszaküldjön.

Éles kritika alá vonta beazéde további folyamán Josipovich Géza költségvetési fejtegetéseit, melyekről bebizonyította, hogy a magyar államháztartásnak nyilvános árcsökkenése, a melyet még sulyosabbá tett az a körülmény, hogy a kormánypárt mindent osondban, nyugodtan hallgatott és még csak egy arcizma nem rándult meg.

— Micsoda kor! Micsoda hazafiak!

Bizony, bizony, jogosult volt ez a kitörés, melylyel azt az elkorcsosult szavazótábort illette Szederkényi Nándor, a ki végül elébük tartván a történelem soha el nem homályosítható tükrét, az ellenzék zajos tetszésnyilvánításai között utasította vissza a költségvetést.

Beöthy Ákos volt a következő szónok és Beöthy Ákos mindig tud érdekeset mondani.

Kiindulási pontul a budget nagyon is hiányos pénzügyi oldalát választotta, de csakhamar áttért arra a kinos incidensre, mely a belügyminiszter tegnapi szereplésével van összenőve.

— Hová fajulunk, t. képviselőház, ha már a belügyminiszter itt az ország színe előtt védelmébe vesz egy orvtámadást és ki nevez tisztviselővé egy olyan embert, a ki lemondása által bujt ki a fegyelem alól! Megalázása ez az egész tisztviselői karnak!

Beöthy Ákos mondotta ki ezt a sulyos szentenciát, a kiről pedig még a legkormánypártiak is elismerik, hogy mindenben beillik a világ első parlamentjének, az angol országgyűlésnek a keretébe.

Száraz ágon hallgató ajakkal

Meddig ülsz még kedves kis madár!

Ez az egyetlen kifejezés áll rendelkezésére akkor, a mikor a kormánypárttal polemizálva akar bocsátkozni és Bánffy Dező bárót is bele akarja vonni a vitába.

Zajos derűtlenség követte azt az igazságot és ezzel Láng Lajosra került a sor, a kinek a beszédéből mindenekelőtt azt bizonyította Beöthy, hogy a valutarendezés teljesen megakadt és bár már három év óta meg van hozva a valuta-törvény, sem a készítés és sem behozva. Konstatálja ezekből, hogy mindezt Molnár Józsiással egyetemben jó előre megjövendölte.

Mindenki a jó Molnár Józsiást kereste, de nem volt jelen a derék férfiú.

Beöthy pedig tovább haladva eszméi sorában, arra a bizantinizmusra mutatott rá, a mely a szabadelvű pártban minden jót és nemeset elöl.

Félisteneknek tartják a minisztereket, a mig a hársónyszekben ülnek, de elmul minden tekintélyük, amint elkerülnek helyükről; természetesen felelősségre soha nem lesznek vonva, mert pártérdekből buknak, rózsaszínű esnek, Ábrahám keblén melengeti őket mindaddig, mig valami palotafordalom vagy sertiákrizis folytán a felszínről le nem kerülnek.

Frenetikus erővel tört ki a kacaj, a melyet zajos tetszés váltott fel az alatt a remekül megkonstruált szatira alatt, melyben Beöthy Ákos a főpánokat mutatta be.

Nem a 48 előtti idők méltóságai ezek, nem is a modern kor tisztviselői, hanem kortesek, közönséges ágensek; éppen ezért immorálisnak tartja azt a nyugdíjat, a melyet ezek az urak az állam pénztárából kapnak, mert ilyen soknyelvű országban, ha boldogulni akarunk, fenn kell lógatni a közélet integritásának zászlaját.

Láng Lajos egyházpolitikai megjegyzésére adja meg azután a választ, majd a véderőtorony hírdet 14. §-ból kiindulva rámutat a kiegyezés visszafelállítására és hosszasan foglalkozik a nemzeti hadsereg kérdésével.

Azt igyekezett bizonyítani — a minden egészen áll így — hogy önálló hadseregről a mai politikai és hadászati viszonyok között nem lehet beszélni, de erőteljes szavakkal mutatott rá arra a követelményre, mely oda irányul, hogy a magyar nemzeti érdekek teljes expanziója érvényre jusson a közös hadseregben, hogy a magyar embernek a magyar király mellett csak tisztelnie és ne az osztrák császárt is, hiszen évszázadok óta az egységes önhatalmi törekvések ellen folytatjuk küzdelmeinket.

A mai közös hadseregbeli állapotokat pedig az a 75-ös alap teremtette meg, a mely

beleszédült e káprázatos örvénybe. . .

Más nap Szöllös Bogdán nagy galába igyekezett vágni magát. A megsárgult és kirostikázott gallérak közül kikereste azt, a melyik legkevésbé sárga és legkevésbé van kiereselve. A rostikákat a zsebkendővel lenyitotta, a közeljött megfordította; a cipőjén egy pár kefe-taszítással fényesített még valamit. Haját, bajuszát rendbe szedte, a benzín szagot otkolonál elkergette, és néhány szem fodorminta cukrot vett a szájába, hogy az esetleges kurtaszivar szagot ellensúlyozza. Egy pár kinyújtott és átizzadt kesztyűt is szorított a markába és így állított be Éva szülőihez.

Azok sápadt, remegő arccal némán tekintettek rá. Bogdán urral forogni kezdett a világ.

— Mi történt? kérdé és a hangja reszketett.

A szülők szó nélkül nyújtották át egy levelet, a mit Bogdán izgatottan kezdett olvasni: „Kedves Szöllös ur! szülőimtől értesültem, hogy földön futó szegények vagyunk. Ezek után nem lehetek az ön neje. Elmegegyek és dolgozom önért, szülőimért és magamért. Utánam ne kérdezzenek, a dolgról ne szóljanak senkinek. Ha visszatérek az öné lesznek. Szerető Évárja.

Bogdán szeméből csorgott a könny, a mint csókolta a levelet. Mikor lassanként magához tért, felszárította könnyeit. Arca sápadt volt. Némán szorította meg az öregek kezét és ingadozó léptekkel távozott.

Egyenesen az irodába ment. Tintás Gedeon feltasztatott, az okularját a homlokára és fujtatott csinált a két orcájából mint szuszogtatott a pipáját. Végig nézett a gavaléros Bogdánra a csak ugy magában dörmögte:

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1895. November 23.

Bogdán szerelme.

Írta: Sebesi Samu.

Közönséges polgár szülőknek volt egyetlen leányuk Éva, a ki polgári származása dacára is, — arisztokratikus szépség volt. Szép nyúlank természet, előkelő magatartás, hideg de rendkívül érdekes arc, tüzes villogó szemek, feltűnően szabályos szép fehér kezek s valami bájos vonzó modor, mind arra predestinálták, hogy hódítson.

Ez előnyös tulajdonságainak nem volt tudatában még akkor, a mikor megismerkedett Szöllös Bogdánal, a szegény törvényeski irnokkal, a ki előtt ugyan még a számár lajtorja sem állott, hogy azon magas polcra emelkedjék s a vasárnapi ruháin is erősen érzett a benzin szaga, hanem elég jó képtü fiu volt, a mellett szelid s a leány szülői előtt, mint „hivatalbeli” uri embernek meg volt a kellő respektusa.

A szülők nem voltak nagyralátók, de mégis titokban bevallották, hogy leányukat szívesebben adnák uri emberhez, mint iparoshoz, mert hát az ur még is csak ur, a kinek a feleségét nem lehet olyan könnyen le „ténaszonyozni” vagy épen „ifiaszonyozni”, mint teszzen azt, a szomszéd asztalánál ténaszonyozt.

Bogdán, a mióta megismerkedett a szép Éva kisasszonnyal, mindig türelmetlenül várta a hivatalos órák végét. Nyomban lecsapta a pennát és megszegített minden további körmölést. Különben is szorakozott volt egy idő óta. A vén diurnista, Tintás Gedeon vette

rajta észre ezt a változást és nem is késett tudtára adni. Pápaszemét feltolta a homlokára, s kifüstölt fejr bajusza alól mogorván szólott:

— Bogdán maga hol hagyta az eszt?

Már megint kétszer irta le, hogy a „4519 számú megkeresésre hivatalos tisztelettel tudatjuk . . .” Mért jár maga Bogdán kétszer egy uton?

Bogdán azonban nem törődött az eleven másoló gép zsörtölődésével, hanem levetette az irodai kabátját, melyen ezer és ezer tinta sáv vonult keresztül, megrázta az utcai gérokját, lemosta a kezét, zsebkendőjével lettörte a port a cipőjéről s ment, mintha a szemét kivetkét volna.

Éva ilyenkor mindig a korzón sétált. Jó izlésű ruhái fokozták szépségét s egész sereg ifjú ember cihelődött a nyomában. Jól hallotta a mint egyik másik így szólott:

— Jaj de szép! Esem a szívét, de cukros baba!

Éva ugy tett mintha nem hallaná és külsőleg nyugodtnak látszott, de szíve erősen vert. Érezni kezdte, hogy igazuk van. Nagy ravágyása sugta, hogy többre született annál, minthogy egy kopott irnok felesége legyen, de még romlatlan lelke, talán ösztöne nyomban rápirított bűnös gondolatára. Aztán meg az a Bogdán olyan jó fiu. Fát lehet a hátán vágni. Épen férjnek való. Megnyugodott sorában és mosolyogva fogadta a lihegve érkező Bogdánt.

— Hol késett, kérdezte?

— Én, én . . . siettem, de . . . de nem tudom . . .

Egészen zavarba jött. — Ez a szépség megbűvölte az ő egyszerű lelkét és sohasem tudott felelni neki. Csak nézte, csak imádtá . . .

Éva szülőit időközben váratlan anyagi

csapás érte. A jó módú polgár szülők egy vesztett per áldozatai lettek. Gyermekük előtt eltűntek szegénységük, de Szöllös Bogdán urnak, midőn Éva nem volt odahaza bevallották, hogy tönkrejutottak, hogy szegény emberek. Bogdán urat ez a körülmény épen nem zavarta szerelmében.

Dolgozni fogok mindannyiukért, — kiáltott s önkénytelenül leakarta vetni az az utcai kabátját, hogy másolász tiljón. De még elég korán észrevette magát, — szépen összegombolkozott s szelidebb hangon folytatta:

— Nem baj, nem baj! Én is szegény vagyok s így inkább összeillünk.

Szinte jól esett neki, hogy ugy történt. A tudat, hogy most már Éva is szegény, — bátorságot kölcsönzött neki egyszerre. Most már beszélni fog, most már nem jó zavarba. Milyen édes pillanat lesz az, — gondolta el Bogdán ur, — ha majd forró csókakkal halmozza el Éva szép fehér kezét és bevallja neki, hogy szereti, hogy imádjá és fel fogja olvasni azt a verset is, melyet egy gyöngye, de roppant szerelmes pillanatában pingált az irodában miniszteri papírosra . . .

E közben hazaérkezett Éva. Bogdán jól hallotta, hogy valakitől halkan bucsuzik az ajtó előtt, de eszé ágában sem volt feltékeny lenni. Hálát érzett az ismeretlen iránt, a ki szíves volt Évát hazáig kísérni.

Mikor Éva belépett összereszt, a mint Bogdánra tekintett. Arca elpirult és inkább lihegte, mint mondá:

— Maga itt van?

Bogdánnak ugy tetszett, hogy még soha sem volt ilyen szép Éva kisasszony.

— Itt, itt, — kiáltotta lelkesült örömmel és megragadta Éva kezét, melyet az önkénytelenül nyújtott feléje. Csak magát vár-

ellen Apponyi Albert gróf jogosan tiltakozott, mert azon idő óta nem olyan ígéret, melyet meg ne szegtek volna, nem volt olyan elv, melyet ki ne játszottak volna — ezért utasítja ő vissza a költségvetést.

Bethly Ákos ma is azzal a megkülönböztethető elmével boncolta a kormány politikáját, mely az ő speciális sajátja és a melynek mindig rendkívüli és általános hatása van.

Öt perc szünet után. Péchy Tamás kapta meg a szót és első sorban pénzügyileg támadta a költségvetést, a melyet különben már az általános kormányzati politika miatt sem fogadhat el. Az agy államférfiának tekintetben kifejtett nézetei minden oldalon figyelmes hallgatóságra találtak és különösen érdekesek és jellemzők voltak azok a leleplezés számában mentő megjegyzései, a melyek miniszterségének és elnökségének idejére vonatkoztak.

Mikorra a volt elnök befejezte a közélet minden ágára kiterjedő beszédét, a t. Ház órája eltűnt a kettőt és így Szilágyi Dezső indítványára hétfőre halasztották a költségvetési vitát, hogy holnap a kérvényeket és a vizinális vasutakra vonatkozó tárgyalásra kész jelentéseket intézhessék el.

Ismét! ismét!

— Nem is kell előadó, mindeki referálja el a saját vasutját!

Lukács Gyula ezen közbeszólása meglehetősen jól karakterizálta a helyzetet. Az ülés végén Lukács László pénzügyminiszter gondoskodott egy mindenki által előre sejtett szenzációról: beterjesztette az indemnity javaslatot a jövő év első negyedére.

A miniszter kérelmére a pénzügyi bizottsághoz utasították a javaslatot — hadd kerüljön sorra az általános költségvetési vita után!

Magyarellenes tüntetés Oláhországban.

Bukarest, nov. 20.

A bukaresti diákok ma délelőtt ünnepelték meg a vitéz Mihály vajda megölését a 301-dik évfordulóját; a vajdát tudvaleg Basta osztrák tábornok ölette meg Tordában 1505-ben.

Ezt az alkalmat a bukaresti diákok egy része felhasználta, hogy a „barbár magyarok” ellen demonstráljon és hogy dicsőítse azt, a ki állítólag rövid időre realizálta a dákó-románok aspirációit: a nagy Dákó-Románia megteremtését.

A demonstrációt Te-Deummal nyitották meg a Mihály vajda által építtetett templomban; a Te-Deumot egy felszentelt püspök, Mironescu egyetemi teológiai dékán celebrálta. Te-Deum után a diákok, körülbelül vagy 100-an, követve az utcai csöcselétől és a Liga tagjaitól — körülbelül 300-an, a Mihály vajda szobra elé mentek s két hatalmas koszorút helyeztek a bronz lo nyakára és a vajda sarkantyújára. Egy derék diák felkuszott a szoborra és nagy jobban láthassák, a lo nyakára ült és megkezdte dühöngését a magyarok ellen. Sokan nevettek, mert a szegény diák nem is román, hanem bolgár alattvaló és a bolgár kormány stipendistája; neve: Kancsikov.

Utána következett Pavelescu ur, a Liánának a tagja, a ki életében Károly királyt, amaz óhajlásának adott kifejezést, hogy bárha megengedné az Ursten, hogy nemcsak ő is megérdemlje a nagy és vitéz előnevét Dákórománia megteremtése által.

E diák-heccheznek meg volt a furcsa oldala is.

Egy viccelni szerető uri ember, mikor látta a nagy csoportosulást a szobor előtt, elszaladt a közfélfő távirat-hivatalába és a következő táviratot adta fel:

„Vitéz Mihály vajdának. Loco, Boulevard Academia.

Boldog és hosszú éveket éljen nagy hős!”

— Nem fogadhatom el a táviratot — felelte a tiszt — mert nem tudom, hová küldjem!

Millenium.

A konzulátusok és a kiállítás.

Gróf Goluchovszky Agenor külügyminiszter, mint már megírtuk volt, körlevelet intézett a császári és királyi konzulátusokhoz, melyben a budapesti ezredéves kiállítás propagálására is a külföld általános érdeklődésének felkeltésére is ébrentartására szólította fel őket. Most a külügyminiszter arról értesíti Bárd Bányfi Dezső miniszterelnököt, hogy a főkonzulok jelentései sorra érkeznek be, s mindenütt azt tudatják, hogy testületek, kamarák és magánosok is mindenütt nagy érdeklődéssel és várakozással vannak Magyarországi ezredéves ünnepére iránt, s így bizvást várható, hogy külső országokból sokatlanul nagy számban fogják a budapesti kiállítást látni.

A külföldi konzulátusok majdnem mind, számos plakátot, prospectust, röpiratot és ismertető és leíró jelentéseket kérnek a kiállításról, a melyeknek kellő helyen való terjesztéséről gondoskodni fognak. Talán fölösleges kiemelni, hogy Dániel Ernő miniszter utasítására a kért nyomtatványokat azonnal elküldötték az illető konzulátusoknak. A legnagyobb érdeklődésről egyébként a németországi, olaszországi, szerbiai és romániai jelentések szólnak.

Gyermekek a kiállításon.

Az ezredéves kiállítás főhivatása és így természetes törekvése is, hogy feléleljen mindent, a mi Magyarországi ezredéves ünnepét és teljes jelenet tökéletesen feltárja. Hogy mindenki ott találjon mindent, a mi a multat magyarázza, a jelent megmutatja s a jövőre biztat és buzdít. S nem is fog onnan hiányozni semmi, a mi tudást, kutatást, művészt, író, mesterembert, kereskedőt, földmívelőt, katonát, idevalót és külső országot érdekelhet. S noha eddig még semmiféle kiállítás se produkálta, egy kis házaga lett volna ennek a teljességnek is, ha kimarad belőle a gyermek, a ki ha kijut az ország nagyünnepére, a legtöbb impressiót kapja és őrzi meg a csodaszámba menő látottakból.

Három irányban kellett a gyermekekről gondoskodni: s ez minden tekintetben teljesen megtörtént. Elsőben látnivalót kap a gyermek a neki épült gyermek pavilonban. Óriási karácsonyfa, a gyermekjátékok ezer féle faja kard, puská, csákó, ólom katona, paripa a fiúnak, — cifra babaruha butor, főző szerszám a lánynak. Azután szorakozó és tartozó hely is kellett a gyermeknek. A falakat vad szőlő futja be a földet száraz, hegyi homok földi. Két bódé lesz az udvaron, az egyikben játékokat árulnak, a másikban gyümölcsöt, süteményt, tejet.

— Ez az, — suttogta halkan az ápolónő és egy ágyra mutatott.

A suttogó neszre szürkés szintelen arc emelkedett fel a vánkorról. Szemei mély türegükben fénytelenül forogtak s a vékony fehéröltös ajkák fanyar mosolyra vonultak. Bogdán irtózatossá fájdalommal ismert romokban heverő bálványára. Szónélkül roskadt a kórág mellé s fuldokló zokogással hajta fejét a beteg párnájára.

A haldokló leány csontvázra aszott kezzeit lassan kivonta takarója alól és megismertette a Bogdán fejét. Intett az ápolónőnek, hogy segítsen s ezzel csendesen a zokogó férfi feléhez hajolt. Lassu, szaggatott hangon mondá:

— Bocsáss meg... a te szerető Évad...

— Mélyen sóhajtott és lehunyta szemeit örökre....

Bogdán kísértette az egyszerű, jeltelen sirhoz. Könnyes szemekkel térdelt a sir szélére s egy régi, jól őrzött levelet vett elő a zsebéből. A papíra földet göngyölt és rádobta a koporsóra.

Haza pedig elvitte a halál szomorú hírét.

Mikor felment a hivatalba arccza az átszenvedett kínos izgalmtól egészen sápadt volt. Leült az író asztala mellé és tágra nyitott szemekkel bámult maga elé. Majd nézett a levegőbe, türes, — semmit mondó tekintettel. Az öreg Gedeon szinte megrémült attól a rettenetes néma arcától, hanem azért elővette a rozsz kötődő természetű és így szólott:

— Bogdán! hová tette maga az eszt!

De Bogdán nem felelt semmit. Nem, mondta, hogy eltemette azt messze-messze egy elhagyatott, elfeledett, jeltelen sirba.

De nemcsak a gyermekeket a nagyokat is érdeklí majd a gyermek pavillon, legfőképp a fiatal mamákat. Megtanulhatják itt mi káros a gyermeknek, — s minő bajokat okoznak az egészségtelen festékek színezett enniivalok, rossz szerkezetű butorok és egyéb tárgyak. De látják majd a czélszerűt is jót is. Erre való lesz a minta gyermek szoba, amely nem csak izlés dolgában lesz mintaszert, hanem egészségi szempontból is.

Igen csinosnak igazkezik a gyermek-pavillon két másik szobája is: a kalotaszegi és a békésmegyei. Ezeket az említett vidékek szokása és izlése szerint rendezik be, odaváló holmikkal s hogy szemrevalóbb legyen a két szoba, a megfelelő ruhába bújtatott babukkal fogják élni. A békésmegyei szobában éppen karácsony ünnepét tartják, a szoba közepén karácsonyfa lesz, a békési szokások szerint feldíszítva.

Orvosi osztálya is lesz a gyermek-pavillonban. Itt állítanak ki: a Stefánia gyermek-kórház, ortopéd-intézetek, védőbimlő-intézetek stb.

De talán a legérdekesebb rész s bizonyosan a legértékesebb a retrospektív-kiállítás lesz. Gyermek-reliquiák, antik játékok, bőlcsők, ruhák, ékszer, butorok a mult idők-ből. Mindenesetre nagyérdű látnivaló lesz ismert és nagynevű emberek gyermek-kori játékaik, babaruhaik, bölcsőjét együtt látni. Ennek a kiállításnak rendezését nagyon előkelő költségkizottság vezeti, melynek védőasszonya Klotild főhercegnő, előző gróf Weneheim Frigyesné, a lelkőke Dániel Ernőné.

A gyermek-pavillon már teljesen felépült s most a belső díszítést csinálják. A berendezés és beosztás terve már szintén elkészült.

A közös hadsereg a kiállításon.

Az oszt. magyar közös hadügy a kiállítás külön pavilonban rendkívül érdekes és gondosan elkészített csoportokban lesz bemutatva. A tanulságosan összeállított gazdag anyag a közös hadügyminiszterium megbízása folytán már együtt van a bécsi Arsenalban, és a hadsereg részéről külön e célra kijelölt három szakközeg által lesz a kiállítás rendezve. A kiállítandó tárgyak közül különösen érdekes az 1863-ban készült ágyu, melyen ő Felsége tanulta először az ágyulövést, azután egy tüzérségi művésztől utánzó lovakkal és katonákkal teljesen felszerelve és egy hegyi ágyu tteq municzióval és három ágással; továbbá fél lesz állíva egy gulakolosszus a hadsereg által használt összes fegyvernemekből. A katonai pavillon falai érdekes szakképekkel és festményekkel lesznek díszítve és számos fénykép utánzatban hadseregünk és a katonai élet jelenetei változatos képekben lesznek bemutatva.

A hét krónikája.

Kolozsvár, nov. 23.

A korszellem strébersége, a feltűnni vágyás betegsége, az élvezetök hajszája és az erkölcsi elzűllés minden ocsmánysága, mely korunkban dominál, visszatükröződik dr. Takács Zoltánban, ki egymaga a századvég minden bűnét képviseli. Ennek az embernek lelkében termékeny — jobban mondva termékenyebb talajra talált az elzűllött erkölcsök orgiája, mint sok más ezer és ezerben. És azok a szennyes vétkek, mely őt végre a tömlőzbe jutatták még, ezer és ezer másnak képezik rettentő tulajdonát.

Az Agáta férje.

— Craik aszonytól. —

Angolból.

XIX.

Az „Ellenzék” számára fordította: Amica (Folytatás.) (72)

De Anna annyira bomlik a szép portékák után. Azt mondja, hogy ezeknek a társaságában nem érzi magát egyedül. Nem csoda! Egy magános vén leány koronként nagyon unalmasnak találhatja az életét.

— Valóban? — ugy hát annál nagyobb az öröme midőn vendégeket fogad.

Egy kellemes hang, s-lyem suhogással kísért könnyű léptek — és Valéry kisasszony előttük állott.

Legelőbb Agáthához intézte a szavait, és azután Harriethez, aki egy pillanatig zavartodottan látszott. De Dugdale Harriettet egy hamar hozta ki valami a sodrából. — Ejnye Anna, de lassan jársz! Tudod azt a közmondást, hogy „Hallgatózók” stb. stb. De Dorsetshirban minden ajtonál bátran hallgatozhatsz, és sehol sem hallanál rozsbabot magadnál mint a mit én mondtam.

— Köszönöm midőn jó bizonyítványra lesz szükségem Dugdale Harriethez megyek érte. És most mi az újság a kisasszonnyal. A kit először fogadok házzammal Harper Lockenél, Isten hozott.

Anna ugy mondta ezt a nevet a hogy rendesen téve, valami sajtáságos habozással és gyöngédséggel; aztán, szinten gyakori szokását követve kedvencének a vállára tette a kezét, és annak a barna fűrtelvel kezdett játszani.

— Agáta — folytatta — egészen jól, és boldog voltál mióta nem láttalak?

Ez a kérdés, mely oly egyszerű volt és tele jó indulattal fájdalommal hatotta át az Agáta lelkét. Fájdalom! azon idő óta midőn őket ketten a Corfe várkastélyban, a kupadon ülve az előttük elterülő tájképet nézték na-

Ime a századvégi bűnös. Törvénytudó, elegáns: kezytűt visel, havanna szivart szív, lakkozópipában jár, kényelmesen butorozott lakásban él, és dusan terített asztal mellett ül.

Ha látnák a századeleji fázó, éhező, esőben, hóban, rengeteg sűrűjében csavargó zsi-ványok? Hová fejlődött fajok a gyorsan haladó század végén. Nem a rengetegben élnek hanem a nagy városok kényelmes aszfaltjain és csillognak a drága ékszerektől.

Azokat a régieket üldözte a zsendáruttalan utakon a mig kiirtotta, — ezeket a mostaniakat növeli a társadalom, mert fél lerántani alárczukat.

Ez a Takács Zoltán a mig szabadon élt is kerülte a komoly munkát, csavargott ide-oda, adta a félelmet s mindenki tudta róla, hogy az utóbbi időben nagy lábon is élt, de senki sem merte szemébe mondani: miből él, ha nem dolgozol? Mivel henezegsz, ha üres vagy?

Sőt tömjéneztek s nagy embernek kiállították ki. Ime a társadalom gyengesége a modern rablókkal szemben, a melyeknek brachát immár a bankárok is tekintélyes számmal emelték.

Dr. Takács Zoltán végre is elérte a nemezis. Börtönbe került. A törvény büntet ha bebizonnyultak bűnös cselekményei. De hol, marad a társadalom az ő büntetésével, ha azokat, a kire nem sütötték rá a bélyeget, de a kirkól tudja, hogy ingyenélők, stréberek, svihákok, ha mondom azokat megtűri maga körül?

Mert a meddig a társadalomban a laza erkölcsök dominálnak, addig a Takács Zoltánok faja nem tűnik el az által, ha a büntető igazságszolgáltatás egy nehányat a börtönbe vet.

A keleti bonyodalom még mind bonyodalom maradt. Némelyek szerint ki van zárva a háboru, mások szerint küszöbön áll a háboru.

A porta fogadást tesz, hogy megszüntet birodalmában minden rendetlenkedést, mert fél az európai hatalmak intervenciájától, a nagyhatalmak ketteje titkos fogadást tesz, hogy a lehetőleg szítja a bonyodalmak tüzeit, hogy alkalom nyíljon a közbelépésre.

Hová vezet az örmény török konfliktus? talán a diplomaták előtt is nehéz problema.

Még csak azt konstataljuk a hétről hogy meghozta a telet. Bundás december olyan közel van, hogy többé jobb időben, bizni képtelen remény. Bele kell nyugodnunk hát, hogy a téli saison kezdetét vette. A vén redoute ki van tatarozva, hogy a nemsokára megkezdődő vigalmaknak derűs otthona legyen. A korszolya sportsmanok és sporthölgyek már tisztogatják az acél járművet.

Ma holnap esküvőgő téli napra viradhatunk, a mikor aztán a sétatéri tó felől a fényes jég pánccélját nagy öröme a téli sportkedvelőknek.

Krónikás.

tele az egész szomszédságnak örömet okoz. Én emlékezem rá, mint gyermekekre és a nagybátyjára mint fiatal emberre. És valóban, a hangjában, modorában és a vonásai-ban annyira hasonlít ahhoz, a milyen akkoriban az időben a nagybátyja volt.

A mint ott áll, oly komolyan beszélve szinte azt tudnám képzelni, hogy Harper Locke urat látom.

— Harper Locke urat, ismétlé Agáta. Tebát Brián bácsinak az volt a neve?

— Igen, csak a bizalmasabb barátai nevezték Briánnak. De azok kevesen voltak. Neki sem volt az a szerencsése, vagy szerencsétlenege, hogy ezer és egy benső barátai legyenek. De azért mindenki nagyra becsülte és még mindig emlékeznek rá. Nagy és valódi meglegédésére fog szolgálni a vidéknek, hogy egy második Harper Locke ut lesz közöttünk.

Mennyire hasonlít hozzá! Valéry kisasszony nem találja?

— Az egész Harper család hasonlít egymáshoz.

— Kivéve a legidősebb fiu, amár hozzá is tudok itten némi hasonlatosságot látni és meghajtott — magát Dugdalest előt.

És ez eszembe juttatja, hogy én már előre tudtam azon szerencséről, hogy Harper asszonnyal valószínűleg találkoznai fogok Dorsetshirban. Harper Frigyes órnaggyal csak két nappal beszéltem Párisban.

— Harper órnagy Párisban van? — kiáltá élenken Agáta.

E né mostan ugy érinté, mint a régi idők vigasztaló szellője — mint olyan valami, a mihez a körülte levő rettenetes ürességben fogózkodhat. A régi gyámnokát látni vélte, az ő vidám kedélyével és őszinte részvétével, midőn ő árvaságra jutott és modorának a szivességével, mely mindvégig megmaradt.

És ez érzelmek benyomása alatt gyöngédséggel szelidült hangon kiáltá:

— Oh kérem, beszéljen nekem Harper órnaggyal!

— Biztosítom kegyedet asszonnyom, hogy férjének az Amerikába való visszajöve-

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, november 23

— **Bajomi uradalom.** Az erdélyi róm. kath. státus megvásárolta a Medgyes és Bázna közelében levő bajomi uradalmat Esterházy István gróftól 450 ezer frtért. A szerződést már meg is kötötte az egyház a Pozsonyban élő gróffal. A birtok több ezer holdra menő szántók, értékes szőlők, kaszálók, legelők, erdőkből áll, gazdasági épületekkel, gépekkel és gazdasági állatokkal felszerelve. A tényleges átadás és átvétel a jövő év elején lesz. Az egyház nagyon jó vásárt csinált, mert az erdők értékes fatömege a vétel ár nagy részét fedezi, a szőlőbirtok kitűnő borokat szolgáltat, a fundus instructus pedig a nagy gazdaságok modern követelményeinek megfelelő eszközökből áll. Az uradalom jövőben való kezelése tárgyában az erd. róm. kath. státus igazgató-tanácsa ma délután gyűlést fog tartani, a melyen a módozatokban megállapodnak.

— **Zaklatás.** Kolozsvár város hatósága köztisztasági adó címén tetemes %, rovatalt szóztott a belvárosi lakók nyakára. Ezért a pótdadóért tartozik a város a szemetet elhordatni s a járdákról a havat eltakaríttatni. Ennek dacára a hótakarítást a polgárság nyakára szózá. Felhívjuk a hatóságot, utasítsa közegeit, hogy ne zaklassák a polgárságot személyes felszólításokkal, hanem fogjanak hozzá a tisztíttassák a havat, ha vállalkoztak rá s ha már ugy is beszedték a takarítás árát.

— **Erdélyi Irodalmi Társaság** holnap, vasárnap d. e. 11 órakor a városház közgyűlési termében felvassó gyűlést tart, melyre az érdeklődő közönséget szívesen látják. Felolvas Fanghné Gyujtó Izabella, Lengyel Dánielné, Hegyesy Vilmos (elbeszélés). A felolvasás utolsó pontját Sebesi Samu dramatisztikus verses elbeszélése zárja, be, kinek közreműködése betegeskedése folytán majd elmaradt.

— **Köri közgyűlés.** Az E. K. ma rendkívüli közgyűlést tart, melyre fontos tárgyak vannak kitűzve. Érdekes tárgy, hogy a Egyetemi Lapok antiszemita iránya ellen és egyáltalában a budapesti ifjúság vallási pártvilágai ellen tiltakozni fognak. A buzgó előknek Grátnak alkalma lesz a kör pénzügyi sikeréről beszámolni. A bevételek legalább is 400 frttal szárnyaltak már is tul a bevételei előirányzatot. — Viharos epizódokra is lehet a választmány készülv, mert az ifjúsági gyűléseken szemben álló pártok is az interpellációk rovatában újból megakarnak egymással küzdeni.

— **Egyetemközi estély.** A két év előtti alapított és nagy népszerűsége szert tett egyetemközi estélyek esleje ez idén december hó 3-án lesz megtartva a Vigadóban. Nem kell valami nagyoból ajánló kommentárt csatolnunk e hírünk mellé, mert az egyetemközi estélyeknek kitűnő erkölcsi és anyagi sikerei folytán elpusztíthatatlan jó

a pol mert gator

lőlt is so dok kegy seibb hirbe abba nek

ktnl ntl váltú ban des nyol

gját lana

től nejt talá

kép

től, magy

Ami

Hai hog

N- me

pal tele ver tak

g

g

g

g

Árverési hirdetmény.

Ezennel közhírré teszi alóírt igazgatóság, hogy a kolozsvári Takarékpénztár és Hitelbank zálogosztályánál elzálogosított és az 1894. szeptember hó végéig lejárt és még ki nem váltott tárgyak az I. II. osztályból nyílt árverésen el fognak adni és pedig az I. osztályu tárgyak, u. m.: ruhaneműk, házi-eszközök, áruk stb. árverése lesz

folyó évi december hó 9-én.

A II. osztályu tárgyak, u. m.: arany-, ezüstneműk, ékszerek stb. árverése lesz

folyó évi december hó 16-án.

Az árverések az intézet helyiségében mindig délután 3 óra-kor kezdődnek.

A zálogtárgy tulajdonosa fel van jogosítva az eladásra kitett tárgyat az árverés kezdete előtt még kiváltani, a már eladott tárgyakból a bejött többlet őt illeti.

A vevő tartozik a vételár rögtön lefizetni és a tárgyat elvitetni.

Kolozsvárt, 1895. évi november hó 23-án.

A Kolozsvári Takarékpénztár és Hitelbank igazgatósága.

881. (1—1)

Sz. 13840—1895.

880. (1—3)

Árverési hirdetés.

A Kolozsvármegye tulajdonát képező bonczhidai vámos-híd vámszedési joga 1896. évi február hó 1-től 1899. évi január hó 1-ig terjedő 3 évre bérbe fog kiadni.

Az évi bérösszeg 606 frt 66 kban van megállapítva.

Felhívom mindazokat, kik a fennemlített híd vámszedési jogát kibérelni szándékoznak, hogy a megállapított bérösszeg 10%-val, mint bánatpénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlatukat hozzám folyó évi december hó 10-ig adják be.

A részletes árverési feltételek a II-ik aljegyzői irodában megtekinthetők.

Kolozsvármegye alispánjától.

Kolozsvárt, 1895. évi november hó 18-án.

Gyarmathy,
alispán.

1262—1895. m. sz.

829. (1—2)

Hirdetmény

A kajántói törvényhatósági közut 7—8. kilométer szakaszán lévő ugynevezett „Losonczy“-híddal kapcsolatos part- és meder-biztosítási munkálatokra, nevezetesen czölöpözés, padozat és sövényfonások készítésére, nyilvános ajánlati tárgyalás hirdettetik.

Az előirányzott építési összeg 1240 frt. A munkálatok egy-ségárai szerint utánmérés alapján adatnak ki. Bánatpénzül az ajánlati összeg 5%-a az ajánlathoz mellékelendő.

Az ajánlatok legkésőbb november hó 30-án délelőtt 10 óráig nyújtandók be a városi mérnöki hivatalhoz, a hol a közelebbi feltételek megtekinthetők.

Kolozsvár, 1895. évi november hó 22-én.

Városi mérnöki hivatal.

BIASINI-SZÁLLODA

KOLOZSVÁRTT,

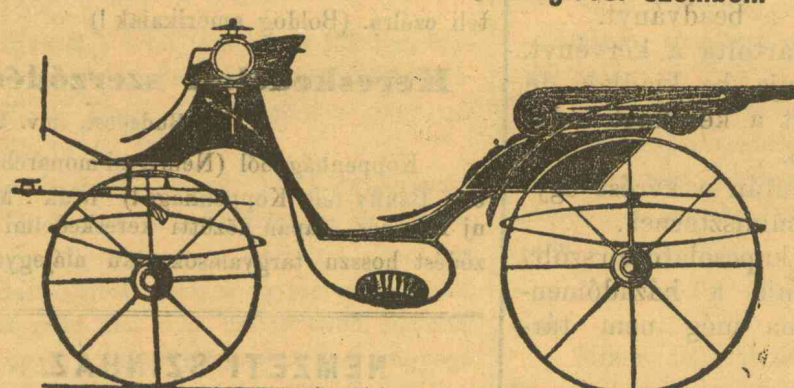
mely eddig mindig házilag kezeltetett,

bérbe adó. 796. (3—3)

Bérleti feltételek megtudhatók a szálloda kezeléségénél Kolozsvártt, vagy a tulajdonosnál: Biasini D. bank-üzletében Budapesten, Mária Valéria-utca 13.

A berlini nemzetközi ipar-műkiállításán 1895-ben dísz-öklével, keresztel és arany éremmel lett kitüntetve.

UDVARI ANDRÁS kocsikészítő,
Kolozsvárt, Hidfő-utca Zöldfa-vendéglővel szemben.

Van szerencsém felhívni a nagyérd. közönség becses figyelmét tisztelemre, hol készítek mindennemű ruganyos fényűzésű kocsikat; elvállalok nyerges (szatler) és fényező munkákat a legátányosabb ár mellett.

Megrendeléseket gyorsan és pontosan eszközölök.

Raktáron mindig nagy készletet tartok megtekintés végett és a nagyérdemű közönség rendelkezésére állok.

Nagybecsű pártfogását kérve

742. (14—80)

Udvari András,
kocsikészítő.

SAJTOK és HALNEMUEK.

Tea és Rum különlegességek FALTIN GÉZA

FÜSZER-, CSEMEGE-, TEA-, RUM- ÉS BORKERESKEDŐNÉL.

Ajánlja a **Tea-idény beálltával** a legelső forrás-sokból beszerzett, legfinomabb minőségű

valódi Chinai- és Orosz-tea különlegességeit,
valamint a raktáron levő

angol „Hurard“, ugyisint Ananas, Jamaika, Cuba, Braziliai és Demarara Rumokat.

DIETRICH- és GOTTSCHLIG-féle elismert jó minőségű lepalackolt rumjainak

Kolozsvár részére egyedüli főraktára.

Cabos-féle Tea-sütemények
nagy választékban.

Fennti hirdetésem szíves figyelembe vételét kérem

798. (3—3)

Teljes tisztelettel: **FALTIN GÉZA.**

Telefon 301.

ELADÓ BIRTOK.

Kolozsvártól 18 kilométernyire

egy 540 holdas

tagosított birtok egész felszereléssel

eladó vagy bérbe adó.

Bővebbet az „Ellenzék“ kiadóhivatalában.
828. (1—1)

AJÁNLIJA

PÁNCZÉL IMRE

fűszer-, csemege- s elkülönített helyiségben berendezett

„festék-üzletét“

Kolozsvárt, Hid-utca 18. sz.

Pontos kiszolgálás, tisztán kezelt áruk a legelőnyösebb árak mellett!

Elárusítás nagyban és kis mértékben.
583. (28—x)

ERDÉLYI HEGYI BOROK.

Kitüntetés:

Nagy-Enyed 1882. Páris 1878. Budapest 1885.

BÜRGER MÁRTON

krakkói (Alsó-Fehérmegye) bornagytermelő főraktára,

Erdély hegyaljai borkereskedés,

Kolozsvárt, Hid-utca 29. Telefon 176.

Ajánlja

saját termésű borait

kicsinyben és nagyban,

ugy palackokban, mint hordókban, Kolozsvárt házhoz, illetve pályaudvarhoz szállítva.

— Árjegyzék díjmentesen küldetik. —

764. (6—6)

NŐI CONFECTIO-ÚJDONSÁGOK!

KABÁTOKBAN, KÖPENY-, GALLÉR-, BUNDA- ÉS
GYERMEK-KÖPENYEKBE

A LEGUJABB EREDETI ANGOL és FRANCZIA MODELLEK SZERINT.

OLCSÓ ÁRAK!

Bányai Sámuel és Fia czégnél

790. (6—10)

szücsárú és felöltő-raktára,
Kolozsvártt, főtér, Takarékpénztár-épület.

SZÉKELY JUH-TURÓT

Január közepén kezdődőleg szállít 4 kilós
részletekben,

ládával együtt 3 forintért

Szent-Királyi Árpád
Székely-Udvarhelyen.

Ismét eladónak, előleges megegyezés szerint,
olcsóbb ár számíttatik. 17. (46—52)

SOMLYAI MIHÁLY

ÜVEG, PORCELLÁN, LÁMPA ÉS HÁZTARTÁSI ESZKÖZÖK RAKTÁRA

Kolozsvárt, Belhid-utca 17. szám,

FERENCZ ÉS TÁRSA FÉNYKÉPESZÉK PALOTÁJÁBAN.

Ajánlja ujonnan berendezett nagy raktárát gyári árakkal,
ugymint:

Asztali-, Tea-, Kávé-, Mosdó-készletek,
Cseh- és Angolország legjelesebb gyáraiból.

FATÁLCZÁK üveg-festményekkel. Vázák, gyümölcs-tálak, bambusz-asztalok, asztal-diszek.

ÜVEG-KÉSZLETEK, DITMÁRLÁMPÁK.

CHINA-EZÜST DISZTÁRGYAK JÓTÁLLÁSSAL.

Ablak-üvegezés ugy helyben, mint vidéken.

KÉPKERETÉZÉS.

A n. é. közönség szíves pártfogását kérve, maradok kiváló tisztelettel

806. (4—x)

SOMLYAI MIHÁLY.

Nagy raktár őszi és téli árúban!

Az idény előre haladtával

mélyen leszállított árak

MESKÓ I.

főtéri üzletében.

Téli kendők az enyhe idő és nagy mennyiség következtében

tökéletes Gyári áron adatnak el.

816. (3—14)

Poszler Gyula divatárú házában

Kolozsvárt, Belhid-utca 3. sz.

!!!Megérkeztek az őszi és téli új kelmék!!!

Szabott árak mellett kaphatók:

30 kr. 1 méter duplasz. szőrkelme.

30 kr. 1 méter téli Loden-kelme.

50 kr. 1 méter Női posztó-kelme.

1 frt 1 méter 180/c. széles Női posztó-kelme.

45 kr. 1 méter fekete Caschemir.

50 kr. 1 méter fekete ruha-Crepp.

60 kr. 1 méter fekete mintás ruha-Crepp.

110 kr. 1 méter 180/c. széles angol Cheviot.

90 kr. 1 méter selyem suráb, minden szín.

120 kr. 1 méter tiszta selyem fekete Mervellio.

130 kr. 1 mt. Ottomán szín. selyem.

Ezeket kívül minden e szakmába vágó áruk a legfinomabb minőségig kaphatók.

Daczára azon erős versenyeknek, a mi e szakmában ma városunkban létezik, előnyös bevásárlásaimnál fogva, szabott árakon ugyan, de minden versenynél olcsóbb vagyok.

A n. é. közönség becses pártfogását tisztelettel kéri

696. (15—x)

a fentebbi.